

**„Bezpieczeństwo i regulacja na rynku energetycznym”
– I Ogólnopolska Konferencja Naukowa
z okazji pięciolecia działalności Naukowego Koła
Prawa Energetycznego i Innych Sektorów Infrastrukturalnych
Uniwersytetu Łódzkiego,
Łódź, 24 maja 2017 r.**

24 maja 2017 r. na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Łódzkiego (WPiA UŁ) odbyła się I Ogólnopolska Konferencja Naukowa pn. „Bezpieczeństwo i regulacja na rynku energetycznym”. Wydarzenie zostało zorganizowane z okazji pięciolecia działalności Naukowego Koła Prawa Energetycznego i Innych Sektorów Infrastrukturalnych Uniwersytetu Łódzkiego (NKPEiISI) – Główny Organizator. Partnerem Strategicznym Konferencji było Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A., współorganizatorami natomiast Katedra Europejskiego Prawa Gospodarczego WPiA UŁ, Polska Fundacja Prawa Konkurencji i Regulacji Sektorowej *Ius Publicum* oraz Uniwersytet Ekonomiczny w Katowicach. Konferencja była objęta patronatem Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki oraz Centrum Studiów Antymonopolowych i Regulacyjnych Uniwersytetu Warszawskiego.

Celem Konferencji było poznanie i zrozumienie procesów zachodzących na rynku elektroenergetycznym i gazowym w Polsce, wymiana poglądów i doświadczeń między przedstawicielami nauki, administracji oraz biznesu. Wydarzenie było także sposobnością do zainteresowania studentów i doktorantów regulacją sektora energetycznego. Konferencja obejmowała dwa obszary tematyczne: bezpieczeństwo, regulacja.

Konferencję otworzył organizator przedsięwzięcia, Marcin Kraśniewski (Prezes Zarządu NKPEiISI, Wiceprezes Zarządu Polskiej Fundacji Prawa Konkurencji i Regulacji Sektorowej *Ius Publicum*). Powitał on wszystkich zebranych, a w szczególności współorganizatorów konferencji prof. dr hab. Marię Królikowską-Olczak (Kierownik Katedry Europejskiego Prawa Gospodarczego WPiA UŁ), dr. hab. Mirosława Pawełczyka, prof. nadzw. UŚ (Uniwersytet Śląski, Prezes Zarządu Polskiej Fundacji Prawa Konkurencji i Regulacji Sektorowej *Ius Publicum*), dr Marzenę Czarnecką (adiunkt na Uniwersytecie Ekonomicznym w Katowicach). Wyraził swoje zadowolenie z dużego zainteresowania konferencją, a także podziękował wszystkim zaangażowanym osobom za trud organizacyjny i merytoryczny włożony w przygotowanie wydarzenia. M. Kraśniewski zaznaczył także, że I Ogólnopolska Konferencja Naukowa pn. „Bezpieczeństwo i regulacja na rynku energetycznym” jest wydarzeniem szczególnym, zorganizowanym bowiem z okazji pięciolecia naukowej działalności NKPEiISI. Następnie głos zabrała prof. dr hab. Maria Królikowska-Olczak. W wystąpieniu wskazała ona na wagę i aktualność podjętej tematyki, a także wyraziła swoje uznanie dla inicjatora i skierowała słowa podziękowania do wszystkich osób, które przyczyniły się do zorganizowania wydarzenia.

Podczas otwarcia Adam Piotrowski (Dyrektor w Ministerstwie Rozwoju) odczytał list Ministra Piotra Naimskiego (Podsekretarz Stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Pełnomocnik

Rządu ds. Strategicznej Infrastruktury Energetycznej). W liście wskazano, że energetyka należy do tych dziedzin działalności, które mają strategiczne znaczenie dla rozwoju gospodarki oraz zapewnienia bezpieczeństwa naszego państwa. W liście podniesiono jednak, że jest to zadanie trudne, wymagające współpracy w wielu obszarach gospodarczych i geopolitycznych, ale polski rząd systematycznie je realizuje. Podkreślono, że każdy z rynków – elektroenergetyczny, gazowy, paliwowy – stoi dziś przed wyzwaniami regulacyjnymi, których podjęcie stanowi warunek ich sprawnego i bezpiecznego funkcjonowania. W liście przypomniano, że wystąpienie ograniczeń w dostawach energii w sierpniu 2015 roku oraz straty, jakie poniosły w jego skutek polskie przedsiębiorstwa, uwidocznily pilność i skalę niezbędnych do podjęcia działań w sektorze elektroenergetycznym. W szczególności konieczne jest stworzenie warunków do budowania i modernizowania elektrowni. Minister Piotr Naimski w swoim liście wskazał, że rząd przygotował projekt ustawy o rynku mocy, który wejdzie w życie w styczniu 2018 roku i będzie wsparciem dla koniecznych inwestycji, natomiast wyzwaniem dla rynku gazowego jest dążenie do dywersyfikacji źródeł dostaw gazu. W tym zakresie prowadzone są działania zarówno inwestycyjne, jak i regulacyjne. Rząd i odpowiedzialne spółki realizują budowę połączeń gazowych z państwami sąsiednimi i Skandynawią. Ponadto dzięki konsekwentnym działaniom polskiego rządu 10 maja 2017 r. Komitet Stałych Przedstawicieli Rządów Państw Członkowskich przy Unii Europejskiej osiągnął porozumienie w sprawie rozporządzenia o bezpieczeństwie dostaw gazu ziemnego do Unii Europejskiej. Wprowadzony na wniosek Polski do projektu rozporządzenia mechanizm solidarności jest narzędziem, które poprzez automatyczne działanie pozwoli na sprawne zapewnienie dostaw gazu z krajów sąsiednich w przypadku wystąpienia sytuacji kryzysowych. Natomiast na rynku paliwowym polski rząd konsekwentnie prowadzi działania mające na celu poprawę warunków dla funkcjonowania działających legalnie przedsiębiorców poprzez ograniczenie tzw. szarej strefy. Dotychczasowe zmiany legislacyjne przyniosły pozytywne skutki zarówno dla rynku, jak i dla polskiego budżetu. W liście wskazano jednak, że aby ten sukces miał charakter trwały, należy, po pierwsze, wykorzystywać istniejące narzędzia kontroli prawidłowego funkcjonowania rynku, po drugie zaś na bieżąco wprowadzać zmiany prawne w przypadku stwierdzenia prób obejścia obowiązujących regulacji.

Po uroczystym otwarciu konferencji Prof. Królikowska-Olczak otworzyła pierwszy panel pt. „Bezpieczeństwo i regulacja na rynku energetycznym – ujęcie teoretyczne”.

Pierwszym referentem był Profesor Pawełczyk, który zaprezentował referat pt. „Normatywne ujęcie bezpieczeństwa energetycznego”. Na wstępie wskazał on, że termin „bezpieczeństwo energetyczne” słusznie zyskuje coraz większe zainteresowanie tak w ramach dyskursu naukowego, jak i w debacie publicznej. W referacie zaprezentował wykaz źródeł odnoszący się do bezpieczeństwa energetycznego, a następnie przeanalizował samo zagadnienie bezpieczeństwa energetycznego jako terminu prawnego o kapitalnym znaczeniu dla bezpieczeństwa państwa. Odnosił się także do problematyki bezpieczeństwa energetycznego w rozumieniu wspólnotowym. W dalszej kolejności wystąpienia dr hab. Mirosław Pawełczyk skupił się na realizacji bezpieczeństwa energetycznego na gruncie krajowym, ograniczając się przy tym do roli organów administracji publicznej. Ich działalność przeanalizował poprzez funkcję organów administracji: reglamentacyjną, regulacyjną, stymulacyjną oraz promocyjną. W ostatniej części referatu omówił rolę niepublicznych podmiotów w zapewnieniu bezpieczeństwa

energetycznego, tj. przedsiębiorstw energetycznych, a także wskazał na konieczność zmiany ich formuły funkcjonowania.

Drugi referat – „Rozwój klastrów energii w Polsce” – wygłosiła dr Marzena Czarnecka. Wskazała ona, że nowelizacja ustawy o odnawialnych źródłach energii wprowadziła koncepcję klastrów energii, która wpisuje się w propozycje określone w pakiecie zimowym. Następnie przedstawiła definicję klastra energii oraz jego zakres podmiotowy i przedmiotowy. Wskazała także na różnice między klastrem a tzw. wyspą energetyczną. Doktor Czarnecka powiedziała, że praktyczne funkcjonowanie klastra wymaga jeszcze dalszych uregulowań. Dla przybliżenia słuchaczom koncepcji klastra energii odwołała się do ekspertyzy przygotowanej na zlecenie Ministerstwa Energii. W dalszej części wystąpienia przedstawiła katalog umów, jakie mogą być zawierane w ramach działalności klastrowej, ale zaznaczyła, że nie jest możliwe stworzenie katalogu zamkniętego tych umów. Na koniec dr M. Czarnecka wskazała na analizę efektywności klastra energii obejmującą przede wszystkim porównanie wskaźników finansowych dla inwestycji zrealizowanych poza i w ramach klastra.

Kolejnym mówcą był dr Zdzisław Muras (dyrektor Departamentu Prawnego i Rozstrzygania Sporów Urzędu Regulacji Energetyki), który wygłosił referat pt. „Regulator sektorowy paliw i energii – między reglamentacją a promocją rynku. Rozważania na tle orzecznictwa dotyczącego taryfy”. W referacie dokonał analizy dwóch tez: pierwszej – rynek energii elektrycznej i rynek gazu jest dwuelementowy, przy czym występowanie każdego z tych elementów stanowi nie tylko warunek niezbędny, lecz także konieczny, aby można było mówić o tym rynku; drugiej – energia elektryczna jest postrzegana jako dobro powszechne, natomiast gaz ziemny jako dobro pierwszej potrzeby. Wskazał on na skalę potrzebnej w energetyce regulacji, która jego zdaniem ma kluczowe znaczenie m.in. dla ochrony bezpieczeństwa energetycznego, zdrowia konsumentów, konkurencji. Doktor Muras w dalszej części referatu omówił problematykę regulacji taryf w oparciu o wybrane orzecznictwo Sądu Najwyższego. Swoją referat zakończył stwierdzeniem, że „promocja” rynku energii elektrycznej i gazu ziemnego przebiega przez zakres zwiększania regulacji i nadzoru na rynku infrastrukturalnym (paradoks liberalizacji rynku paliw i energii).

Ostatni referat w panelu naukowym wygłosił dr hab. Adam Szafrąński (pracownik w Zakładzie Administracyjnego Prawa Gospodarczego i Bankowego na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego). Jego wystąpienie dotyczyło uwarunkowań prawnych realizacji Strategii na Rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju w obszarze energetyki. Na początku wypowiedzi przedstawił podstawowe informacje dotyczące Strategii, wskazując przy tym, że dokument zawiera szereg ogólnych stwierdzeń, które będą wymagały dopracowania, a jednocześnie zaznaczył, że dokument ten nakłada na organy państwa obowiązek podjęcia konkretnych działań, a przede wszystkim zrealizowania projektów strategicznych. Następnie wskazał strategiczne obszary w energii, podnosząc równocześnie, że będą one wymagały właściwego otoczenia regulacyjnego oraz stabilności prawa. Profesor Szafrąński zauważył, że dwa projekty strategiczne, tj. elektromobilność i rynek mocy, nie są w stanie funkcjonować w prawidłowy sposób bez właściwych regulacji prawnych na poziomie ustawowym i wymagają szczególnej aktywności w tym zakresie. W dalszej części referatu skupił uwagę słuchaczy na problematyce elektromobilności. Dr hab. Adam Szafrąński ograniczył się do trzech najważniejszych, jego zdaniem, kwestii związanych z elektromobilnością: określenia stron stosunku prawnego usługi ładowania samochodu

elektrycznego, statusu prawnego publicznie dostępnego punktu ładowania, uzyskiwania koncesji przez operatora infrastruktury lub dostawcy usługi ładowania.

Po wygłoszonych referatach w panelu naukowym prof. dr hab. Maria Królikowska-Olczak zaprosiła wszystkich uczestników do zadawania pytań. W trakcie dyskusji kontynuowano rozważania dotyczące klastrów energii, w tym konieczność dalszej regulacji tej problematyki i jej miejsca (ustawa, prawo lokalne), formy podmiotów porozumienia klastrowego (spółka cywilna *sui generis*), a także zagadnienia poruszonego w referacie dr hab. Mirosława Pawełczyka, jakim było nadanie przedsiębiorstwom energetycznym odmiennej formy ich funkcjonowania.

Drugą część konferencji stanowiła dyskusja plenarna na temat bezpieczeństwa i regulacji na rynku energetycznym w ujęciu praktycznym. Moderatorem sesji była dr hab. Anna Fornalczyk (pierwsza Prezes Urzędu Antymonopolowego, dziś UOKiK; partner założyciel COMPER Fornalczyk i Wspólnicy). Panelistami natomiast dr hab. Filip Grzegorzczak (Prezes Zarządu Tauron Polska Energia S.A, profesor nadzwyczajny Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie), Łukasz Kroplewski (Wiceprezes Zarządu Polskiego Górnictwa Naftowego i Gazownictwa S.A.), dr hab. Mirosław Pawełczyk oraz dr Zdzisław Muras.

Motywe przewodnim dyskusji dr hab. Anna Fornalczyk uczyniła Strategię na Rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju, która odnosi się także do energetyki (elektroenergetyki, gazu, paliw płynnych). Z tego względu uznała, że należy postawić pytanie o wpływ Strategii na funkcjonowanie tego sektora. We wprowadzeniu do dyskusji odwołała się do cyklicznych badań socjologicznych przeprowadzanych przez Polską Akademię Nauk oraz Centrum Badań Opinii Społecznej na temat świadomości energetycznej Polaków. Z badań wynika, że ok. 70% respondentów uważa energetykę za bardzo ważny sektor infrastrukturalny dla życia społecznego i gospodarczego. W badaniach pytano także o odnawialne źródła energii – 60% badanych wyraziło chęć korzystania z OZE. Respondenci wskazali także, że są skłonni płacić więcej za energię, ale nie więcej niż 6% aktualnej ceny.

Pierwsze pytanie dotyczyło dywersyfikacji dostaw oraz planów rozwojowych. O możliwości techniczne i ekonomiczne tego procesu prof. Fornalczyk zapytała Łukasza Kroplewskiego. Prezes Kroplewski na wstępie wskazał, że podstawą strategii PGNiG jest bezpieczeństwo energetyczne. Przy dywersyfikacji dostaw gazu ważne są czynniki techniczne i ekonomiczne, ale nie może to ograniczać dążenia do zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego. Działania PGNiG zmierzają do zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego. Przykładowo wskazał on, że w ramach departamentów PGNiG nadzorowanych przez niego prowadzi się projekt przedekspluatacyjnego wydobycia metanu z pokładu węgla (*coal mine methane* – CMM) i metanu z kopalń (*coal-bed methane* – CBM). Jak wynika z danych Narodowego Centrum Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, rokrocznie do atmosfery uwalnia się do 1 mld m³ czystego metanu. Jeżeli uda się to zmagazynować i wykorzystać w krajowym obiegu to pozyska się dodatkowe 1 mld m³ krajowego gazu więcej – obecnie krajowe wydobycie to 4–4,5 mld m³. Pilotażowa faza projektu CMM w Gilowicach przyniosła jak na razie bardzo dobre wyniki. Podkreślił on, że nad projektem czuwa Ministerstwo Energii, albowiem wpisuje się on w działania zmierzające do zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego. Spółka stawia duży akcent na innowację, ponieważ przyczynią się one do dywersyfikacji dostaw gazu ziemnego. Nadmienił także, iż istotne zmiany zachodzą w odniesieniu do infrastruktury, której poprawa pozwala sprzedawać coraz więcej gazu po atrakcyjniejszej

enie. Prezes Kroplewski zaznaczył, że obecna strategia PGNiG po raz pierwszy stawia na rozwój innowacji. Zaznaczył także, że rozwiązania innowacyjne wykorzystuje spółka zależna Polska Spółka Gazownictwa Sp. z o.o. Wprowadzenie nowych technologii może skutkować obniżeniem kosztów, np. przy odwiertach do 30%.

Dywersyfikacja portfela gazu i poprawa infrastruktury przyczyni się do zwiększenia sprzedaży – działalność przedstawicielstwa PGNiG w Londynie oraz spółki PGNiG Supply & Trading GmbH pokazuje, że potencjał ma handel gazem za granicą. Nadmieniał jednak, że PGNiG dopiero uczy się mechanizmów wolnorynkowego handlu. Mocne wejście PGNiG na rynek LNG i CNG wynika także z polityki klimatycznej Unii Europejskiej, która zmierza do zastąpienia konwencjonalnych paliw niekonwencjonalnymi (np. metanem). Ponadto PGNiG jest spółką coraz silniejszą pod względem technicznym. W przyszłości rozważa się utworzenie hubu gazowego, który przyczyni się niewątpliwie do wzmocnienia pozycji PGNiG w Europie, a zwłaszcza w Europie Centralno-Wschodniej. Wskazał jednak, że reprezentowana przez niego spółka musi zadbać, aby była traktowana po partnersku przez GASPROM – w tym kierunku podejmowane są właściwe kroki, np. reakcja PGNiG na budowę Nord Stream II czy wykorzystanie przez GASPROM gazociągu OPAL. W jego ocenie partnerskie traktowanie w biznesie PGNiG jest ważne także dlatego, że jest ona jednym ze strategicznych przedsięwzięć w Polsce – z tego względu nie może być uzależniona od podmiotów zagranicznych.

Prezes Kroplewski powiedział także, że PGNiG stawia na ludzi (swoich pracowników). Firma zatrudnia najlepszych fachowców, którymi może pochwalić się nie tylko w Europie, ale także na świecie. Zachęcił wszystkich młodych ludzi, aby po skończeniu studiów zainteresowali się pracą w PGNiG oraz jej spółkach zależnych.

Reasumując stwierdził, że do zagwarantowania bezpieczeństwa energetycznego należy dążyć za wszelką cenę. PGNiG podejmuje działania w tym zakresie. Prezes Kroplewski stwierdził, że liczy się także zysk i racjonalność podejmowanych decyzji. Spółka musi bowiem działać w oparciu o określone prawem zasady, a także w oparciu o reguły rynkowe. Łukasz Kroplewski wyraził przekonanie, że dla bezpieczeństwa energetycznego coraz większe znaczenie będzie miał rozwój i innowacje.

Następnie Profesor Anna Fornalczyk zwróciła uwagę na bezpieczne źródła energii. Polskie uwarunkowania sprawiają, że bezpiecznym źródłem energii jest węgiel. Strategia na Rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju wskazuje węgiel jako podstawę polskiej polityki energetycznej do 2050 roku. Jednocześnie Moderatorka zwróciła uwagę na wymogi unijne, które nakazują obniżyć stężenie pyłów zawieszonych w powietrzu.

Profesor Filip Grzegorzczak podniósł, że bezpieczeństwo energetyczne nie zawsze ma po drodze z biznesem. Dlatego, jego zdaniem, należy zagwarantować odpowiedni komfort decyzyjny przedsiębiorstwom, które mają odpowiadać za bezpieczeństwo. Jako przykład trudnej biznesowo decyzji, która jednak jest wyrazem dążenia do gwarancji bezpieczeństwa, podał przykład akwizycji przez Grupę TAURON kopalni Brzeszcze pod koniec 2015 roku. Po upływie czasu można stwierdzić, że była to dobra decyzja, ponieważ kopalnia zapewnia Grupie TAURON ok. 70% paliwa do wytwarzania energii.

Prezes Grupy TAURON odniósł się także do rozwoju odnawialnych źródeł energii i ich udziału w zapewnieniu bezpieczeństwa energetycznego. Uznał on, że nie można oprzeć bezpieczeństwa

na źródłach energii niesterowalnych. Jednocześnie wskazał, że nowoczesne technologie już istnieją, ale na dzień dzisiejszy nie mogą być wykorzystywane z biznesowego punktu widzenia. Nie można zatem mówić o braku technologii, ale o braku ich opłacalności. Jako przykład takich technologii podał zgazowanie węgla, które technologicznie jest możliwe, ale jest nie do przyjęcia z biznesowego punktu widzenia. Trzeba zatem zmierzać do działań, które doprowadzą nowoczesne technologie do opłacalności dla spółki. W ocenie Profesora Grzegorzycyka Strategia na Rzecz Odpowiedzialnego Rozwój jasno określa podstawę polityki energetycznej Polski – mówi ona o faktach, a nie o pewnych przekonaniach. Strategia podkreśla znaczenie bezpieczeństwa energetycznego, stałość dostaw oraz dywersyfikację źródeł energii.

Profesor poruszył także problem smogu. Wskazał, że zawiesina w powietrzu występuje ze spalania tego, co węglem nie jest, np. plastik, ubrania. Podkreślił, że gdyby spalano węgiel o określonych parametrach nie byłoby tego problemu. Najlepszym rozwiązaniem byłoby ogrzewanie eklektyczne, ale trudno byłoby przekonać do tego społeczeństwo. Jednocześnie należałoby się zastanowić czy sieć elektryczna wytrzymałaby podłączenie do niej całych miast.

Natomiast dr hab. Mirosław Pawełczyk zwrócił uwagę na brak spójności w regulacji sektorów infrastrukturalnych. Porównał on rynek energii elektrycznej z sektorem wodno-kanalizacyjnym. Zauważył, że w przypadku pierwszego z nich istnieje organ regulacyjny z potężnymi kompetencjami, natomiast w drugim przypadku ok. 50% taryf dla przedsiębiorstw wodno-kanalizacyjnych nie jest uchwalana przez radę gminy, ponieważ prawo dopuszcza kształtowanie ceny pomimo nie uchwalenia taryfy. Profesor Pawełczyk jest zwolennikiem pacyfikacji sektorów infrastrukturalnych poprzez wprowadzenie mocnych władczych instrumentów, które uporządkowałyby te sektory życia gospodarczego. W samych sektorach jest wiele podobnych rozwiązań. Uznał on także, że jesteśmy w przededniu rewolucji modelu gospodarczego, która doprowadzi do stworzenia kanonu instrumentów zabezpieczającym interesy uczestników rynku i interes publiczny. Trzeba bowiem pogodzić oczekiwanie taniej i pewnej usługi z bezpieczeństwem publicznym.

Doktor Zdzisław Muras kontynuował problematykę regulacji w sektorze. Powiedział on, że regulator musi przede wszystkim badać koszty uzasadnione, ponieważ to jest istotą funkcjonowania rynków infrastrukturalnych. Innymi słowy regulator musi równoważyć interesy. Trzeba pamiętać, że za bezpieczeństwo energetyczne, jak również za innowacje zapłaci odbiorca. Rola regulatora na rynku jest bardzo ważna i ważne jest także, aby proces regulacji postępował w tym obszarze. Podkreślił, że ze społecznego punktu widzenia istotna jest dywersyfikacja dostaw, ponieważ eliminuje istotne zagrożenie, jakim jest ograniczenie czy brak dostaw gazu. Tak samo jest z hubem gazowym, ponieważ Polska stałaby się nie tylko odbiorcą, lecz także rynkiem gazu, co w konsekwencji dla odbiorców oznaczałoby obniżenie cen. Panelista powiedział także, że dla społeczeństwa ważne jest również zaufanie do regulatora, ponieważ to on sprawia, że ceny będą kształtowały się na właściwym poziomie. Doktor Muras uznał, że innowacyjność powinna mieć zastosowanie także do taryf. W jego ocenie powinna ona polegać na innowacyjności ceny energii do momentu jej wykorzystania oraz źródła pozyskiwania. Pakiet zimowy wskazuje, iż nadążność taryfowa powinna zmierzać do absorpcji źródeł mniej stabilnych. To sprawia, że likwiduje się piki cenowe. Umożliwia to także absorpcję nowych technologii i nowych źródeł wytwarzania. Panelista zaznaczył jednak, że powyższe zagadnienie wymaga obudowania prawnego – nadążność wymaga bardzo precyzyjnego prawa. Profesor Mirosław Pawełczyk do wypowiedzi dr. Zdzisława Murasa

dodał, iż obudowanie prawne jest nieuniknionym procesem, ponieważ przepisy blankietowe nie sprawdzą się w praktyce. Jednocześnie zaznaczył on, że kontynuacja „małżeństwa” pomiędzy polską energetyką a węglem jest nieunikniona. Oznacza to, jego zdaniem, konieczność powrotu do rozwiązań administracyjnych.

W ocenie Prezesa Kroplewskiego, węgiel powinien długo towarzyszyć polskiej gospodarce, ale wykorzystanie tego surowca powinno być bardziej efektywne. Podniósł on jednocześnie, że Komisja Europejska bardzo wąsko patrzy na węgiel i zaleca ograniczenie jego wykorzystania. Zupełnie inaczej ocenia się ten surowiec w ONZ, ponieważ jego zastosowanie na świecie jest znaczące i trudno byłoby z dnia na dzień zastąpić go innym surowcem.

W toku zadawania pytań przez salę dr hab. Adam Szafrąński zapytał czy należy wyłączyć przedsiębiorstwa energetyczne z pojęcia przedsiębiorcy w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, a także czy „gorset” narzucony przez kodeks spółek handlowych jest odpowiedni dla przedsiębiorstw energetycznych.

Na powyższe pytanie odpowiedział dr hab. Filip Grzegorzczak, który w sektorze elektroenergetycznym wyróżnił trzy kategorie przedsiębiorstw: pierwszą – operatorzy przesyłowi i dystrybucyjni: nie muszą działać jako spółka, ponieważ prowadzą działalność czysto użytecznościową, występuje tu monopol naturalny, podsektor ten powinien działać tak, aby nie upaść plus inwestować w efektywność; drugą – wytwarzanie: w zasadzie mamy w nim konkurencję z pewnymi obligami dotyczącymi zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego; trzecią – obrót: wyłącznie konkurencja. Uznał on, że od samego początku niewłaściwym było włączenie przedsiębiorstw przesyłowych do grup energetycznych – modelowo powinno być zupełnie inaczej. Obecnie jest tak, że spółki dystrybucyjne utrzymują dołączając w grupie wytwarzanie. Profesor Filip Grzegorzczak opowiedział się za następującym rozwiązaniem: tam gdzie państwo realizuje zadania własne (nie tylko w energetyce) poprzez działalność gospodarczą nie powinno angażować się formy spółki akcyjnej, ponieważ esencja kodeksu spółek handlowych sprowadza się do tego, że spółka ma być rentowna. Uznał on także, że doszło do niepotrzebnego sprywatyzowania prawa publicznego – przykład umowa przyłączeniowa, która posiada tyle elementów obligatoryjnych, że trudno mówić przy jej zawieraniu o swobodzie umów. W jego ocenie potrzebna jest również jednolita regulacja państwowych osób prawnych (w obecnej chwili mamy ok. czterdziestu różnych struktur, które są państwowymi osobami prawnymi) oraz zaprzestać przerabiania na cywilistykę prawa publicznego. Jednocześnie wskazał, że w przypadku nakładania na przedsiębiorstwa szczególnych obowiązków niebiznesowych należy tworzyć dla nich komfort decyzyjny. Na zakończenie podał przykład nieprzestrzegania prawa handlowego przez Skarb Państwa, jakim było zobowiązanie Polskiej Grupy Energetycznej S.A. do przystąpienia do programu atomowego.

Profesor Anna Fornalczyk także uznała, że zobowiązanie nałożone uchwałą Rady Ministrów na Polską Grupę Energetyczną S.A. było bezprawne i dodała, że Skarb Państwa powinien zawsze przestrzegać prawa handlowego, a nie tylko w sytuacjach dla niego wygodnych. Nie zgodziła się natomiast z przedmówcą w innej kwestii. W jej ocenie nie może być tak, że realizacja zadań publicznych będzie wiązała się z nieograniczonym dopływem pieniędzy na ich realizację. Wprowadzenie spółek handlowych miało na celu rozwiązać ten problem, tzn. kontrolować budżet przedsiębiorstwa i ograniczać dotowanie go z budżetu państwa.

Profesor Grzegorzczyk dodał, że operatorzy energetyczni muszą kierować się zawsze rachunkiem ekonomicznym, ponieważ wykonują działalność zarobkową. Profesor Mirosław Pawełczyk natomiast skonstatował, że skoro nie spółka akcyjna i nie urząd, bo to byłoby zbyt rygorystyczne posunięcie dla przedsiębiorstwa, to należałoby wrócić do formy przedsiębiorstwa państwowego, które świadczyłoby usługi w ogólnym interesie gospodarczym. W jego ocenie w takiej formie może działać nie tylko energetyka, ale także transport kolejowy czy porty lotnicze.

Trzeci panel pt. „Bezpieczeństwo w sektorze energetycznym” moderowany przez dr Roberta Zajdlera (Politechnika Warszawska) rozpoczął się od wystąpienia dotyczącego magazynowania energii autorstwa mec. Andrzeja Nentwiga (Bird And Bird) oraz mec. Andrzeja Walkiewicza (Bird And Bird). Na wstępie referenci zaznaczyli, że temat ten wciąż wymaga doregulowania z perspektywy czysto regulacyjnej. Zaznaczyli, że magazynowanie zmierza w kierunku konkretnych usług czy produktów określanych mianem magazynowania związanych z zarządzaniem siecią i efektywnością sieci elektroenergetycznych. W ich ocenie magazynowanie wiąże się przede wszystkim z odnawialnymi źródłami energii czyli źródłami, które charakteryzują się pewną zmiennością wytwarzania. Mecenas Nentwig nie zgodził się z tezami z poprzednich paneli, zgodnie z którymi OZE to źródła niesterowalne. Dodał jednocześnie, że praktyka w innych jurysdykcjach pokazuje, że są to źródła mocno przewidywalne, a sam fakt wytwarzania przez OZE mniej lub więcej energii w pewnych okresach nie stanowi obecnie problemu nierozwiązywalnego, czego przykładem jest magazynowanie. Podczas referatu prelegenci przedstawili zarówno zalety, jak i wady magazynowania. W dalszej części referatu mec. Walkiewicz przedstawił sytuację regulacyjną, którą uznał za ubogą – magazynowanie energii elektrycznej jest uregulowane w ustawie o OZE. Następnie przedstawił planowane zmiany w prawie wynikające z ustawy o elektromobilności.

Kolejny referat wygłosił Marcin Kraśniewski, który tematem swojego wystąpienia uczynił umowę biletową. Swoje wystąpienie rozpoczął od zdefiniowania umowy biletowej jako nowej formy realizacji obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego, po czym przeszedł do analizy najistotniejszych zmian, które wprowadziła ustawa z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym. Zauważył, że ustawa wprowadziła szereg istotnych zmian zarówno na rynku paliw ciekłych, jak i do rynku gazu ziemnego. Do kluczowych zmian w zakresie rynku gazu ziemnego zaliczył rozszerzenie podmiotowe zakresu obowiązku utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego oraz wprowadzenie umowy biletowej na magazynowanie gazu. Następnie referent przytoczył przykładowe elementy, które obligatoryjnie powinny znaleźć się w umowie biletowej, ale zaznaczył, że jest to katalog otwarty. W dalszej kolejności przedstawił procedurę kontroli i zatwierdzania umowy przez Prezesa URE oraz wątpliwości prawne z tym związane. W końcowej części referatu omówił zakres temporalny umowy.

Następnie głos zabrał mec. Michał Piekarski (Baker McKenzie), który wygłosił referat na temat odbudowy systemu elektroenergetycznego na wypadek Blackoutu. Na wstępie podał on własne rozumienie bezpieczeństwa energetycznego oraz wskazał na wielowymiarowość tego pojęcia. Referent podkreślił, że system bezpieczeństwa powinien bronić się na wielu płaszczyznach,

przede wszystkim powinien zapewnić odpowiednie moce wytwórcze. Wskazał także, że bezpieczeństwo energetyczne to również niezawodność pracy sieci. Referent zaznaczył, że odbudowa systemu elektroenergetycznego jest działaniem, za które odpowiada operator systemu przesyłowego. W zakończeniu przedstawił rolę elektrociepłowni gazowych w odbudowie systemu elektroenergetycznego.

Czwarty referat, pt. „Pozytywny wpływ rozwoju sektora odnawialnych źródeł energii na bezpieczeństwo sieci elektroenergetycznych”, wygłosił mgr Mateusz Izbicki (WPiA UŁ). We wstępie postawił on tezę, zgodnie z którą rozwój OZE w długoterminowym okresie może mieć pozytywny wpływ na długoterminowe funkcjonowanie sieci, a przede wszystkim wpływać na jej modernizację i rozbudowę. Następnie przedstawił argumenty przemawiające za powyższą tezą, zestawiając dwa podstawowe obowiązki przedsiębiorstw energetycznych – z jednej strony operator zobowiązany jest przyłączyć wszystkie zainteresowane podmioty do zarządzanej sieci, z drugiej zaś – ma obowiązek zagwarantować, że sieć pozostanie utrzymana w odpowiednim stanie do realizacji zapotrzebowania na energię elektryczną. Jak zauważył prelegent z łącznej interpretacji tych dwóch obowiązków wynika, że skoro przedsiębiorstwo ma z jednej strony utrzymywać sieci w dobrym stanie, a z drugiej – przyłączać wszystkich zainteresowanych to znaczy, że musi rozwijać sieć tak, aby możliwości przyłączeniowe mogły się powiększać. Mateusz Izbicki omówił także obowiązek samofinansowania przyłączenia przez przyszłego wytwórcę OZE. W konkluzji wskazał, że OZE pomaga w zagwarantowaniu bezpieczeństwa w skali lokalnej.

Referat dotyczący pozycji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki wygłosił Michał Karpiński (Uniwersytet Śląski w Katowicach, Kancelaria Prawna Pawelczyk). Referent rozpoczął wystąpienie od stwierdzenia, że organ regulacyjny musi być prawnie odrębny i funkcjonalnie niezależny od jakiegokolwiek innego podmiotu publicznego lub prywatnego, odwołując się przy tym do prawa wspólnotowego. Następnie referent przytoczył definicje ustrojową Prezesa URE oraz zasady określające jego funkcjonowanie. Michał Karpiński za swoistości uregulowania uznał traktowanie Prezesa URE jako organu administracyjnego przy równoczesnym wyłączeniu go spod kontroli sądownoadministracyjnej. Dalej podjął się próby wskazania braku niezależności funkcjonowania tego regulatora. Na koniec wystąpienia mgr M. Karpiński zaproponował nowe rozwiązanie w zakresie procedury odwoławczej – wniosek o ponowne rozpoznanie sprawy przez Prezesa URE oraz skarga do sądu administracyjnego.

Panel równoległy dotyczył regulacji w sektorze energetycznym. Moderatorem tej sesji była dr Marzena Czarnecka.

Referat otwierający wygłosił mec. Jarosław Sroczyński (Kancelaria Markiewicz & Sroczyński), który swoje wystąpienie poświęcił pozasądowym sporom konsumenckim w energetyce oraz dokonał próby odpowiedzi na pytanie, jak dostosować się do nowych regulacji. We wstępie referent odniósł się do ustawy z dnia 23 września 2016 r. o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich. W dalszej części wystąpienia Mecenas Sroczyński dokonał analizy nowej instytucji, jaką jest Koordynator do spraw negocjacji działający przy Prezesie URE. Omówił on kompetencję oraz zasady postępowania przed Koordynatorem. Ponadto przeanalizował obowiązek dostosowania się przedsiębiorstw energetycznych do wymogów nowej ustawy. W końcowej części referatu prelegent przedstawił dwa projekty rozporządzeń wykonawczych do ustawy o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich.

Kolejny referat wygłosił Radosław Maruszkin (DLA Piper), w którym poruszył kwestię prawnych ram elektromobilności w Polsce. Prelegent rozpoczął od analizy samego pojęcia elektromobilności, przywołując jej zalety i wady, a przede wszystkim jej wpływ na rozwój infrastruktury. Omówił on także regulacje unijne, zwracając szczególną uwagę na dyrektywę 2014/94 w sprawie rozwoju infrastruktury paliw alternatywnych. Radosław Maruszkin zaprezentował także polskie uregulowania oraz projekt ustawy o elektromobilności i paliwach alternatywnych. Swoje wystąpienie zakończył od nakreślenia szans i wyzwań dla biznesu w zakresie elektromobilności.

Trzeci referat zatytułowany „*Forwards* czy *futures*, jako podstawowy instrument handlu na rynku energii w świetle regulacji MIFID II. Ryzyko ekwiwalentności kontraktu” został wygłoszony przez mec. Pawła Hawranka (Hawranek Kancelaria Prawnicza). Na początku swojego referatu prelegent zaznaczył, że regulacja MiFID II wprowadza istotne zmiany dla hurtowego rynku energii i jej nośników. Następnie zdefiniował instrument finansowy jako kontrakt pomiędzy dwoma stronami, który reguluje zależność finansową, w jakiej one pozostają oraz zaznaczył, że niezależnie od obrotu instrumentami finansowymi, funkcjonuje obrót instrumentami towarowymi. Wskazał na nierozłączne elementy handlu towarami, jakim są produkty *forward* i *futures*. W dalszej części wystąpienia prelegent podniósł, że praktyka handlu hurtowego energią wskazuje, iż w obrocie pojawiają się produkty rynku towarowego, zawierane na rynku terminowym niebędącym rynkiem finansowym, których charakterystyka odpowiada innemu instrumentowi finansowemu. Następnie omówił kontrakt *Forward* występujący na polskiej giełdzie towarowej oraz *Phelix Futures* występujący na europejskich rynkach energii. Mecenass Hawranek postawił również pytanie czy kontrakt *forward* oraz *futures* z fizyczną dostawą różnią się od siebie, skoro oba kreują podobne ryzyko operacyjne, a także wykazują dalsze podobieństwa w obszarze ryzyka. Referent skonstatował, że niezależnie od ostatecznie wdrożonych regulacji krajowych nie będzie możliwe wyeliminowanie ryzyka uznania ww. instrumentów za ekwiwalentne ze wszystkimi tego konsekwencjami.

Następny referat wygłosiła Marta Olszewska-Staniec (Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, Kancelaria CMS). Tematem swojego wystąpienia uczyniła wybrane aspekty decyzji taryfowych i ich kontroli na przykładzie taryf dla paliw gazowych. W pierwszej części swojego wystąpienia przypominała sposób i zasady określania taryf oraz prowadzenia postępowania zatwierdzającego przed Prezesem URE. Wskazała również na wątpliwości pojawiające się w postępowaniu taryfikacyjnym. M. Olszewska-Staniec omówiła zastosowanie art. 316 k.p.c. w postępowaniu odwoławczym od decyzji Prezesa URE odmawiającej zatwierdzenia taryfy.

Ostatni referat pt. „Zmiany dla uczestników hurtowego rynku energii w świetle dyrektywy MIFID II – ewolucja czy rewolucja ?” wygłosiła mgr Anna Janosz (Uniwersytet Śląski w Katowicach). We wstępie prelegentka przybliżyła kwestie związane z zakresem stosowania dyrektywy MIFID II, w tym zakres prowadzenia działalności handlowej bez konieczności występowania o zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej. Następnie przytoczyła ona przesłanki wyłączeń pozwalających na uniknięcie pełnego stosowania postanowień MIFID II przez podmioty sektora energetycznego. Prelegentka poruszyła również kwestie definicji instrumentów finansowego oraz wpływu jego zmienionej definicji na proces obrotu energią. W końcowej części wystąpienia referentka odniosła się do wątpliwości interpretacyjnych,

które pojawiają się w pracach legislacyjnych nad nowelizacją ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

W kolejnej sesji, w charakterze prelegentów wystąpili studenci i doktoranci z Uniwersytetu Warszawskiego: Jan Gryza, Adrian Król, Michał Bałdowski oraz mgr Magdalena Porzeżyńska. Moderatorem panelu był dr Łukasz Grzejdziak (WPIA UŁ).

Jan Gryza wygłosił referat pt. „Problem realizacji zasad TPA (*third party access*) i *unbundlingu* na przykładzie skargi złożonej do TSUE przez spółkę PGNiG na decyzję KE w sprawie dostępu do gazociągu OPAL”. Nadmienił on, że cele i założenia polityki energetycznej powinny odbywać się w duchu solidarności między państwami Unii Europejskiej. Dyrektywa z 2009/73WE konkretyzuje tę sytuację – mówi o zasadzie *unbundlingu* oraz zasadzie *third-party access*. Organ regulacyjny danego państwa może jednak zwolnić daną sieć od dochowania wierności zasadzie *third-party access* w szczególnie określonych przypadkach. Następnie referent omówił problematykę dostępu do gazociągu OPAL oraz przeanalizował skargę wniesioną przez PGNiG Supply & Trading GmbH (niemiecką spółkę zależną PGNiG) na decyzję Komisji umożliwiającą wykorzystanie przez GASPROM 80% przepustowości gazociągu. Wskazał on na takie argumenty, jak brak kompetencji Komisji Europejskiej do „renegocjacji” decyzji, a także zastosowanie przez Komisję niewspółmiernych środków. Jan Gryz przedstawił następnie możliwe rozstrzygnięcia sprawy przez Trybunał i ich skutki.

Adrian Król zaprezentował referat na temat regulacyjnej oceny rozwoju rynków mocy w państwach członkowskich Unii Europejskiej. Autor na wstępie przedstawił koncepcję rynku mocy oraz czynniki wpływające na jego rozwój. Zdaniem prelegenta, popularnym jest utrzymywanie konwencjonalnych źródeł energii jako odpowiedź na niestabilność odnawialnych źródeł energii. Wskazał jednak, że w modelu rynku mocy pojawia się nowy towar – moc rozumiana jako gotowość do wytworzenia energii. W dalszej części wypowiedzi przedstawił wyzwania regulacyjne, jakie rodzi rynek mocy zarówno na poziomie unijnym, jak i krajowym. Poruszył on także zagadnienie pomocy publicznej w kontekście tego rynku oraz pakietu zimowego, który wyznacza nowe ramy regulacyjne dotyczące mechanizmów mocowych. Zdaniem przemawiającego, pakiet zapewnia wiele narzędzi kształtujących rynek mocy, chociażby poprzez otwarcie rynków na energię z innych państw członkowskich, a także ustalenie progu emisji CO², nieprzekraczalnego nawet dla najnowocześniejszych elektrowni węglowych.

Referat pt. „Zastosowanie Rozporządzenia MAR do obrotu towarowymi instrumentami pochodnymi” wygłosił Michał Bałdowski. Za początku zwrócił on uwagę na styk wybranego przez siebie tematu z kwestią rynku kapitałowego. Zdaniem prelegenta do najistotniejszych kwestii normowanych rozporządzeniem MAR należy obowiązek informacyjny przedsiębiorstwa, definicja informacji poufnej oraz kwestie *inside trading*. Zaznaczył, że przedsiębiorstwa energetyczne działające w formie publicznej oraz podmioty handlujące prawem do emisji podlegają w pełnym zakresie rozporządzeniu MAR. Autor zaprezentował cechy informacji poufnej w zakresie towarowych instrumentów pochodnych. Szczególną uwagę zwrócił na precyzyjność tej informacji oraz pośredni bądź bezpośredni związek z instrumentem finansowym.

Magdalena Porzeżyńska zaprezentowała referat na temat wpływu proponowanych zmian dyrektywy 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych na bezpieczeństwo rynku energetycznego w Polsce. Wskazała, że projekt buduje zintegrowaną

wizję dotyczącą czterech obszarów unii energetycznej: wewnętrznego rynku energii, efektywności energetycznej, bezpieczeństwa dostaw i transformacji energetycznej. Podniosła, że cel unijny ma w zamierzeniu zastępować cele krajowe dotyczące udziału OZE w mixie energetycznym ze względu na obawę nierównomiernego rozwoju rynku odnawialnych źródeł w Unii Europejskiej. Zasadniczą część referatu stanowiła prezentacja i ocena zmian dyrektywy. Prelegentka zwróciła również uwagę na mankamenty proponowanej zmiany, które mogą być elementem hamującym rozwój rynku OZE.

Po zakończeniu zasadniczej części panelu, jego przewodniczący otworzył dyskusję. Mateusz Izbicki podzielił się ze słuchaczami refleksją dotyczącą kłopotu, z jakim styka się polski ustawodawca przy próbie transpozycji dość ogólnie zarysowanych dyrektyw unijnych oraz zadał pytanie M. Porzeżyńskiej dotyczące kwestii proponowanego średniego pułapu udziału OZE w mixie energetycznym na poziomie unijnym. Adresatka pytania odparła, iż dyrektywa zabezpiecza przed zmniejszeniem udziału energii odnawialnej w danym państwie w przypadku osiągnięcia zakładanego poziomu poprzez wprowadzenie obowiązku utrzymania obecnego poziomu udziału OZE w rynku energii. Natomiast dr Grzejdzia zwrócił uwagę, że nie skorzystano z okazji unormowania rynku mocy jako rekompensaty usług w ogólnym interesie. Adam Król dodał, iż nie są znane mu motywy Komisji Europejskiej, która uznała za stosowne oparcie konstrukcji rynku mocy na art. 107 ust. 3 lit. c TFUE, który ogólnikowo dotyczy pomocy przeznaczonej na ułatwianie rozwoju niektórych działań gospodarczych lub niektórych regionów gospodarczych jako zgodnej z rynkiem wewnętrznym.

W Auli Niebieskiej WPiA UŁ odbywał się równoległe panel na temat wybranych problemów prawa energetycznego, któremu przewodniczył dr hab. Mirosław Pawełczyk. Panelistami była mec. Marta Urbańska-Arendt (WPiA UŁ), mgr Przemysław Zdyb (Uniwersytet Szczeciński), mgr Aleksandra Barwaniec (WPiA UŁ), mgr Katarzyna Chojecka (Uniwersytet Warszawski) oraz Mateusz Sokół (WPiA UŁ).

Jako pierwsza wystąpiła M. Urbańska-Arendt, która omówiła wpływ EKPC na uwzględnianie „winy” jako przesłanki dopuszczalności nakładania kar pieniężnych prawa antymonopolowego i energetycznego. Autorka zwróciła uwagę na poważne niedookreślenie przesłanek nakładania kar pieniężnych w sferze administracyjnej oraz postulaty formułowane w tym zakresie przez doktrynę. Prelegentka wskazała, iż Prezes UOKiK może nałożyć karę bez uwzględnienia przesłanki winy, podobnie w ustawie – Prawo energetyczne przewiduje się, że w przypadku wystąpienia prawem przepisanych okoliczności nakłada się karę, nie pozostawiając cechy opcjonalności. Zwróciła również uwagę na najnowsze orzecznictwo Sądu Najwyższego dotyczące nakładania kar pieniężnych.

Następnie głos zabrał Przemysław Zdyb, który wygłosił referat pt. „Wymierzanie administracyjnych kar pieniężnych przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki w świetle nowelizacji Kodeksu postępowania administracyjnego z dnia 7 kwietnia 2017 roku”. Omówił on przewidzianą w nowelizacji definicję legalną kary pieniężnej, która stanowi pewne *novum* w systemie prawa administracyjnego. Wskazał także na dyrektywy kary, terminy przedawnienia, zasady udzielania ulg, zasady naliczania odsetek, terminy egzekucji, nakładanie kar oraz odstąpienia od ich nakładania. W nawiązaniu do poprzedniego wystąpienia, prelegent zwrócił uwagę na nowo dodany przepis k.p.a., zgodnie z którym nie można przypisać podmiotowi odpowiedzialności w sytuacji

wystąpienia siły wyższej. Następnie przedstawił rozporządzenie Rady Ministrów określające kwestię udzielenia ulg w zapłacie nałożonej kary pieniężnej. Prelegent omówił także kolejność stosowania przepisów przy nakładaniu kar pieniężnych przez Prezesa URE – zgodnie z nowelą najpierw zastosuje się przepisy ustawy – Prawo energetyczne, a następnie – przepisy Ordynacji podatkowej, a na końcu normy kodeksu.

Aleksandra Barwaniec zasygnalizowała słuchaczom problematykę specjalnego podatku węglowodorowego. Podkreśliła na wstępie, że jest to nowo wprowadzony podatek do polskiego systemu prawa podatkowego. Omówiła także cel jego wprowadzenia oraz zasady podatkowe, jakie podatek ten realizuje: zasada sprawiedliwego opodatkowania; efektywności opodatkowania; ogólności opodatkowania oraz powszechności opodatkowania. Prelegentka zaprezentowała również zakres przedmiotowy i podmiotowy podatku, a także ograniczenie temporalne – mimo że ustawa dnia 1 stycznia 2016 weszła w życie, to obowiązek zapłaty podatku powstanie co do zysków osiągniętych od 1 stycznia 2020 roku. Jej zdaniem tego typu ograniczenie jest jednym z elementów stanowiących zachętę do opłacania nowego podatku.

Natomiast Katarzyna Chojecka przedstawiła referat pt. „Pozwolenie lokalizacyjne w procesie inwestycyjnym farm wiatrowych typu *offshore* w Polsce i w Niemczech – uwagi prawnoporównawcze”. Zasadniczą część jej wystąpienia stanowiło omówienie pozwolenia lokalizacyjnego, którego uzyskanie wymaga spełnienia szeregu kryteriów. Autorka poddała krytyce zbyt dużą swobodę uznaniową ministra właściwego do spraw gospodarki dokonującego szeregu rozstrzygnięć. Polskie rozwiązania porównała ona z prawem niemieckim. Zwróciła przy tym także uwagę na dużo większą stabilność decyzji niemieckich w porównaniu z polskimi, co w dużej mierze wynika ze znacznie szerszej zakreślonego obowiązku konsultacji i wysłuchań społecznych. Autorka powiedziała także, że Niemcy posiadają stabilną i szczegółową regulację dotyczącą planu zagospodarowania przestrzennego dla Bałtyku i Morza Północnego, uwzględniającą także produkcję energii z morskich farm wiatrowych – Polska nie posiada takich rozwiązań.

Mateusz Sokół podjął w swoim referacie problematykę korytarzy przesyłowych w Stanach Zjednoczonych Ameryki. Autor w zwięzły sposób przedstawił ogólną charakterystykę korytarzy przesyłowych wraz z ujęciem istoty tego zagadnienia, sprowadzającą się do oznaczenia korytarza jako terenu, któremu odpowiednie normy prawne przyznają szczególny status ze względu na jego przeznaczenie dla posadowienia urządzeń przesyłowych. Prelegent wskazał również na występowanie tej problematyki na gruncie polskim, a dokładnie projektu ustawy o korytarzach przesyłowych z 2013 roku. Następnie, zwrócił uwagę na rodzaje korytarzy przesyłowych w ustawodawstwie amerykańskim: korytarza „w skali makro” oraz korytarza „w skali mikro”.

Po wszystkich referatach Profesor Pawełczyk podsumował rozważania poczynione w ostatniej części konferencji oraz zaprosił uczestników do udziału w jej zamknięciu.

Podczas zamknięcia konferencji głos zabrała dr Marzena Czarnecka, która złożyła podziękowania na ręce organizatora wydarzenia oraz wyraziła swoje uznanie dla wysokiego poziomu zaprezentowanych referatów. Doktor Czarnecka zaprosiła także uczestników na kolejną, przyszłoroczną edycję konferencji. Natomiast Profesor Pawełczyk zaprosił wszystkich uczestników do partycypowania w publikacji książki pokonferencyjnej.

Materiały pokonferencyjne dostępne są pod linkiem: <https://www.wpia.uni.lodz.pl/struktura/organizacje-studenckie/naukowe-kolo-prawa-energetycznego-i-innych-sektorow-infrastrukturalnych/>

aktualnosci/i-ogolnopolska-konferencja-naukowa-bezpieczenstwo-i-regulacja-na-ryнку-energetycznym.html w zakładce PROGRAM KONFERENCJI, STRESZCZENIA WYSTĄPIEŃ, PREZENTACJE UCZESTNIKÓW.

mgr Marcin Kraśniewski

Prezes Naukowego Koła Prawa Energetycznego i Innych Sektorów Infrastrukturalnych Uniwersytetu Łódzkiego; Wiceprezes Zarządu Polskiej Fundacji Prawa Konkurencji i Regulacji Sektorowej *Ius Publicum*; Doktorant w Zakładzie Prawa Gospodarczego Publicznego Uniwersytetu Łódzkiego
e-mail: mar.krasniewski@gmail.com

Wojciech Modzelewski

Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Łódzkiego;
Wiceprezes Naukowego Koła Prawa Energetycznego i Innych Sektorów Infrastrukturalnych Uniwersytetu Łódzkiego
e-mail: wojciechmodzelewski94@gmail.com

mgr Mateusz Sokół

Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Łódzkiego
e-mail: sokol.mat@gmail.com.